RÂLL BRH. S. 3,28. 9,34. ्दायिन् 29. पतित न सिलल खात् 44. िनपात 5,96. न बकु सिललं वत्सरे द्विती ये 8,40. सिललं च न वासवस्त्यन्नति 17, 21. सिललमिच्राद्दित निःसंग्रायेन 28,2. प्रचुर्॰ adj. 8,40. — d) das Wasser der Augen, Thränen: ्गुरुभि: पद्मभि: Megh. 90. नपन॰ 40. — e) eine best. grosse Zahl Çläen. Çe. 15,11,7. — f) ein angebliches Metrum Ind. St. 8,107. fg. — Vgl. श्रत्तः, निः॰.

मलिलकार्मन् n. die einem Verstorbenen dargebrachte Wasserspende MBB. 18.32.

सलिलकुत्तल m. Blyxa octandra (eine Wasserpflanze) Так. 1,2,35. सलिलक्रिया f. = सलिलकर्मन् R. 1,3,15 (10 Gorn.). 44,57. R. Gorn.

सलिलच् m. Wasserthier Varâu. Bau. S. 5,33. — Vgl. सलिलस्थलच् . सलिलज्ञ adj. was im Wasser entsteht, — lebt; subst. ein solches Wesen Varâu. Bau. S. 7,6. 9,33. 15,25. 41,7. masc. Muschel MBu. 7,5164. neutr. Lotusblüthe Riáan. im ÇKDr.

मलिलंबन्मन् n. Lotus: कन्दे व्हन्मनाम् H. 1166.

मलिलाल n. nom. abstr. von मलिल Wasser Buis. P. 11,3,13.

सिलिलद् m. 1) Wasserreicher (ein best. Amt) R. Gorn. 2,32,22. —

2) Wolke VARAH. BRH. S. 24,19.

मलिलदायिन् adj. Regen bringend VARAH. BRH. S. 9, 29.

मलिलध्य m. Wolke MBH. 1,1187. = ब्रम्तभतो देवाः Nilak.

सिलालिनिधि m. 1) das Meer Khandom. 71. Çıç. 3,82 (vgl. jedoch Ind. St. 8,424). — 2) ein best. Metrum:

सलिलपित m. Herr der Gewässer, Varuna Vanah. BBH. S. 32,31. सलिलपित्रनाशिन् adj. nur von Wasser oder Luft sich nährend Spr. (11) 4376.

सलिलाप्रिप m. Schwein (Freund des Wassers) H. ç. 184. सलिलाम्प (von सलिल) adj. aus Wasser bestehend: शशिन् VARÂH. BRH. S. 4,2.

सल्लिम्च m. Wolke Spr. (II) 6126.

सिललियानि adj. aus dem Wasser (einer Wasserrose) hervorgegangen, Bein. Brahman's Habiv. 2790. fg.

मलिला। I m. Fürst der Gewässer, Varuna MBu. 5,3548.

मलिलवत् (von मलिल) adj. mit Wasser versehen: कूप, कृद् R.4,50,18.

सिललस्थलचर m. ein im Wasser und auf dem Festlande lebendes Thier, Amphibie Pankar. 131,12.

सिललाकार (सिलल + म्रा b) m. das Meer Spr. (II) 6142. प्रभूत o mit vielem Wasser versehen MBH. 12, 3242.

सलिलाञ्चलि m. zwei Handvoll Wasser als Todienspende: र्प: पिय-कनारीणां सतिल: ेलि: Spr. (II) 1252. 7325. R. Gora. 2,85,3.

सिलाधिप m. Herr der Gewässer, Varuna Haniv. 13925.

सलिलार्णव m. das Meer R. 5,35,5.

मलिलालय m. desgl. R. 5,56,55.

सिलिलाशन adj. nur von Wasser sich nährend Bule. P. 8,24,10.

सिलाश्य m. Wasserbehälter, Teich, See R. Gonn. 1,20,15. 2,98,4.

3,7,2. 4,29,16..5,37,41. VARÂH. BRH. S. 45,4. 46,50. BHÂG. P. 8,18,4.

सिलालाहा adj. nur von Wasser sich nährend R. 3,10,3.

सिललेचर adj. im Wasser lebend: यारु MBH. 1,5300. सिललेन्द्र m. Herr der Gewässer, Varuna: °पुर R. 7,23,16. सिललेन्यन m. das höllische Feuer (Wasser zum Brennholz habend)

Hलिलेश m. Herr der Gewässer, Varuna MBH. 5,3525. R. 6,39,10. मलिलेशप adj. im Wasser liegend: 되다्। MBH. 13,2160. 되던 जोश BHAG. P. 3,26,53. als Kasteiung BRAUMA-P. in LA. (III) 49,15, v. l. समूर als Kasteiung Harry. 88.

सिल्लाइव 1) adj. aus dem Wasser herrorgegangen Hanv. 11594.—
2) m. Muschel MBn. 9,850. — 3) n. Lotusblüthe R. 5,13,28.

सिललापजीविन् adj. vom Wasser seinen Lebensunterhalt habend (ein Fischer u. s. w.) VARAH. BRH. S. 15, 6.

सिलिलीकास adj. im Wasser lebend R. 4,40,50. Buig. P. 8,24,22.

सिल्लीद्न m. in Wasser gekochter Reisbrei Harry. 7901. die neuere Ausg. hat st. dessen das neutr., was wohl Wasser und Reisbrei bedeutet.

सलील (2. स + लीला) adj. (f. ज्ञा) 1) spielend: धनुरारापयामास स-लील इव so v. a. mit der grössten Leichtigkeit MBB. 3,8667. सलीलमिव adv. so v. a. mit der grössten Leichtigkeit R. 1,67,16 (69,16 Gora.). ohne इव dass. BBis. P. 2,7,32. — 2) höhnisch (spielend auf Kosten eines Andern): सलीलें (adv.) ज्ञू R. 1,62,13. 66,9 (der Comm. zieht das adv. zum Vorangehenden). — 3) coquet: ein Frauenzimmer Çik. CB. 36,10. लीवसलीला Катвіз. 64,105. ंत्रसगमना 59,4. ंपरिकास Milatim. 85, 6. ंविसम Кильом. 83. सलीलम् adv.: ग्राच्हिसी Макки. 82,22. Ragg. 6,18. Milav. 38,11. Kir. 5,33.

सलीलगडागामिन् m. N. pr. eines Buddha Laur. ed. Calc. 5,20. fg. सलून m. ein best. Wurm oder Parasit: लेलिक्ग सलूना से से सिमुरादाः क्लेस्का: Çânsa. Sasu. 1,7,10. शालूर्का (v.l. शालूनका) Калака 3,7.

उत्ति (2. स + लेक) m. in einer Formel, soll N. eines Aditja sein TS. 1,5,3,3,

सलीमु in श्रपसलीम् = श्रपसलावि Âçv. Gṛয়ɹ. 2,5,2.

सैलोक (2. स + लोक) adj. 1) denselben Weltraum bewohnend Air. Ba. 3,41. Çar. Ba. 2,2,4,18. 3,7,4,25. 13,4,2,3. — 2) sammt den Leuten, — Bewohnern: नगर Verz. d. Oxf. H. 31,4,8. — Vgl सालाका.

सलोकता f. nom. abstr. zu सलोका 1) Ait. Ba. 1,6. 2,24. 3,44. ÇAT. Ba. 2,6,4,8. 14,4,1,24. ÇAREH Ba. 7,1. Ça. 4,8,7. Ќна́мр. Up. 2,20,2. Ngs. Tap. Up. in Ind. St. 9,86. चन्द्रस्पति ेताम् M. 11,220. Ја́в́я. 3,327. स लोमें : ेताम् MBB. 1;3689. 2,263. 507. 3,10304. 6,643. 7,6519 (गत्ता सलों ed. Bomb.). 14,1014. 15,555. R. 2,74,4. R. Gora. 2,68,36. Mark. P. 129,38. 132,43 (सलोंकता zu lesen). Baig. P. 5,2,21. सुरे: MBH. 7,2002. इन्द्र े R. 3,10,15.

सलाका adj. (f. ह्या) = सलाका 1): केशवस्य MBn. 13,7448.

सलोमल n. nom. abstr. von सलोमन् युज्ञस्यं TBa. 1,5,41,4. Panéav. Ba. 13,6,2. 11,11,3.

सँलामन् (2. स + ली॰) adj. nach demselben Strich laufend, congruent (Gegens. विलोमन्) TS. 6,2,5,1. Att. Ba. 8,3. तह सलोम यो ऽग्रिनतजे ऽग्री आद्यति ÇAT. Ba. 2,1,8,1. 4,2,5,14. 5,3,5,26. Райкач. Ba. 20,16,7.

सलोक्ति (2. स → लीं) adj. gleiches Blut habend Vor. 6,97.

सल्य und सल्यक s. वि॰.